

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Nu kom ordføreren selv ind på det med Enhedslistens nye folketingskandidat, Asmaa Abdol-Hamid. Og det, vi har hørt, er, at imamerne nu bredt anbefaler, at man stemmer på Enhedslisten.

Jeg har to spørgsmål: Forestiller hr. Per Clausen sig, at det er, fordi alle imamer lige pludselig går ind for Enhedslistens politik? Eller kunne man forestille sig, at hvis Asmaa var gået over til et andet parti, ville imamerne have anbefalet at stemme på det?

Det valg, imamerne har foretaget, er det et politisk valg, eller er det et religiøst valg?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg har sådan set et stort ønske om, at Enhedslistens politiske synspunkter skulle påvirke såvel imamer som præster i den danske folkekirke. Jeg er fuldstændig overbevist om, at det aldrig vil ske. Derfor må imamerne sådan set selv afgøre, hvem de vil anbefale at stemme på. Vi ved jo, at imamernes indflydelse blandt muslimer i Danmark ikke er nær så stor, som de selv og andre forsøger at gøre det til, så det har næppe den store betydning.

Men Enhedslisten synes sådan set, at både imamer og andre præster skulle lade være med at gå rundt og anbefale forskellige politiske partier i kraft af deres stilling eller rolle som religiøse personligheder, men det er der jo både præster og imamer der gør i forvejen.

Kl. 20.50

(Kort bemærkning).

Søren Espersen (DF):

Jeg vil ikke anfægte imamernes ret til at stemme på Enhedslisten. Jeg spørger bare, om hr. Per Clausen forestiller sig, at alle imamer sådan mirakuløst har fået et syn over natten, der går ud på, at de nu skal stemme på Enhedslisten, som jo går ind for fri abort, som er modstander af flerkoneri, går jeg ud fra, som prædiker det modsatte af seksuel afholdenhed osv. Hvad er det for et syn, de imamer lige pludselig har fået på en gang? Alle imamer i Danmark synes nu, at Enhedslistens politik er den rigtige, og jeg spørger igen: Er det et religiøst valg, eller er det et politisk valg?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu kender jeg ikke imamerne i Danmark så intimt, som hr. Søren Espersen åbenbart gør. Derfor kan jeg ikke vide noget om, at alle imamer skulle have sagt, at man skal stemme på Enhedslisten. Jeg har hørt om én.

Jeg deler sådan set hr. Søren Espersens forundring, for når man ser på seksualitet og andre ting, er der uendelig meget mere, der forbinder Dansk Folkeparti og imamerne, end der forbinder Enhedslisten og imamerne. Så jeg deler sådan set overraskelsen, forbavelsen over det, men må jo bare konstatere, at man åbenbart er villig til at anbefale at stemme på et parti, der går ind for alt det, som hr. Søren Espersen i hvert fald mener at alle imamer er imod.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Det er jo tankevækkende, at et parti, der har valgt at opstille en folketingskandidat så højt på sin liste, at der er en vis sandsynlighed for, at vedkommende bliver valgt, har sendt en ordfører til en afslutningsdebat, der nu vælger at sige: Jeg har ikke kendskab til, jeg er ikke helt klar over, hvad det her har af konsekvenser. Det er jo en noget uheldig flirt, der er mellem Enhedslisten og den sådan mere fundamentalistiske del af muslimerne herhjemme i forhold til de folketingskandidater, man vælger at stille op.

Derfor er mit spørgsmål egentlig: Hvor går grænsen for Enhedslisten? Er det acceptabelt for Enhedslisten, at en religiøs overbevisning og kulturel overbevisning hos deres folketingskandidater betyder, at man ikke ønsker at give hånd og sige pænt goddag til sine medborgere, når man møder dem?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg må sige, at det, der er afgørende for, om man kan stille op for Enhedslisten, jo er to ting: Det er sådan, at man skal være enig i Enhedslistens politiske synspunkter, og de indeholder en række af de fortræffelige ting, som hr. Ulrik Kragh har nævnt, og som hr. Søren Espersen har nævnt. Det er forudsætningen.

Så foretrækker vi da bestemt også, at folk hilser høfligt. Jeg kan forsikre om, at hvad angår Asmaa – diskussionen interesserer mange – er hun nok et af de mennesker, jeg har mødt, der har hilst mest hjerteligt på mig. Jeg kunne godt nævne kvindelige og mandlige folketingsmed-